

Ὁ Φασουλῆς ὁ σάπριος
κ' ἔκ Ρουμανίας κάποιος.

Ὁ Φασουλῆς αἰσιπλὸς
στὸν Φαληρέα γάλας,
κ' ἐκώταξε τὴν θὴν ἄλδς
καὶ πεταλίδες μάστες,

καὶ μήτε πατριωτισμοῦ τὸν ἔθερε μανία
γὰ τῆς πατρίδος τῶν Ρωμηῶν καὶ γὰ τὰ Παρλαμέτια,
ὅποταν κάποιος ἀγνωστος ἀπὸ τὴν Ρουμανία
τὸν σίματος σιγὰ καὶ τοῦκαινε κούβεντα.

Εἶδες, τοῦ λέει, ξύλινε τοῦ γένους πατριώτη,
ὅπου δὲν δίνουν καὶ σ' ἐμὰς στὴ Θεσσαλία στρέμματα;
εἶδες εἰ περιποίησι μὰς ἔκαναν οἱ πρῶτοι
σὸν νῆμασε ξενογόλασσοι κ' ἄλλης πατρίδος θρέμματα;

Εἶδες εἰ πάθαμε κ' ἐμείς
μὲ πατριώταις λαθροῦς,
καὶ τώρα σὸν ἐπιδρομαίς
μὰς θεωροῦν τοὺς μαύρους;

Εἶδες καὶ σὺ πῶς μὰς κνιτοῦν
στὸ πάτριον τὸ χόμα;
εἶδες καὶ σὺ πῶς μὰς πετοῦν
μὲ τὴν ψυχὴν σὸ στόμα;

Τοὺς εἶδες τοὺς πολιτικούς,
τοὺς εἶδες τοὺς ἀριστοῦς,
ὅπου νομίζουσι φορτικῶς
κ' ἐμὰς τοὺς ἑξοριστοῦς;

Τοὺς εἶδες τοὺς πολιτικούς, τὰ στοργυρὰ κερφάλια,
ποῦ δὲν ἀνοῦν ὁμογενῶν φαναίς καὶ παρανάλια;
τοὺς εἶδες τοὺς πολιτικούς, τοὺς εἶδες τοὺς ἐν τέλει,
ὅπου δὲν θέλουσι καὶ σ' ἐμὰς τὰ δούσουσι καρβέλι;

Τοὺς εἶδες πῶς μὰς βλέπουσι στὰ μάτια περιόπτος,
μὰ δὲν μὰς δίνουν στρέμμα τῆς
γῆσι δὲν ἐμιασὶ ἔιλογίς
καὶ τρέμουσι μῆπως πατηθῆ κανεὶς θεομὸς καὶ τύπος;

Δὲν εἶδες πάλι πῶς φρουροῦν
τὸ Σύνταγμα τὸ λατρετό,
καὶ λένε σύμφωνα μ' αὐτὸ
πῶς γαλας δὲν παραχωροῦν;

Σὲ τούτους πάλι τοὺς καιροῦς,
βρὲ Φασουλή καὶ μένε,
τοὺς τοῦ Συντάγματος φρουροῦς
δὲν ἀκουσεὶς νὰ λένε

πῶς παραχώρησι γαιῶν δὲν γίνεται μὲ τοῦτο
πρὸς ἕνα κ' ἄλλον ἀνεχθῆ,
ἄλλωθὺς ποῦ λὲς μονοουχῆ!
τὸ Σύνταγμα περνοῦτο;

Δὲν κῦταξες, βρὲ Φασουλή, τὸ Σύνταγμα ποῦ γράφει
νὰ μὲν ἡ γῆ γὰ τοὺς Ρωμηοὺς ἀδδδοποιο χωράφι,
κ' ὅποιος ἐθνικῶς ἐμπορεῖ
'δικὸ του νὰ τὸ κἀνῃ
μεγαλοσταύρους νὰ φορῆ
καὶ νικητὸν στεφάνι;

Τοὺς εἶδες τοὺς πολιτικούς,
τοὺς ὄντας Συνταγματικούς;
Ὅποση πρὸς τὸ Σύνταγμα θεαμὴ φιλοστοργία!..
δὲν θέλουσι τοῦ γοήτου του μὴ ἑλαχίστου μείωσι,
μὴ ἑπιτρέπεται μ' αὐτὸ σὸ κρῶτος γεωργία
καὶ γῆ πρὸς καλλίεργευσαν καὶ γῆ πρὸς ἀροιστίουσι.

Τὴν γῆν αἰτήθῃ μὴ πατοῦν
κ' ἄς παύσουσι γαλας τὰ ζητοῦν
δοσι δὲν ἐνεγράφησαν σ' αὐτὸν Δῆμον τὰ μητρεφά
καὶ σ' αὐτὸν θεομῶν τοὺς δράκοντα δὲν ἔστησαν ἠρῆφα.

Δὲν εἶναι γὰ τὰ μούτρα μας ἡ γῆ τῶν Παρθενῶνων,
ὅποιος καλεῖτ' ἑξοριστοῦς ἐδῶ τὰ κακαρόνει,
κ' ἡ γῆ κατὰ τὸ Σύνταγμα παραχωρεῖται μόνον
στοὺς ἔχοντα χαμοθεδ καὶ μπάμπια στὴν Κορώνη.

Ἄς πᾶν ἄλλοι νὰ βροῦν δουλειαίς
τὰ ἔνα τὰ κοθόνια,
κ' ἄς πᾶν νὰ ζήνουνε κωλιαίς
δοσι δὲν θυμησαν ἑλληαίς,
δὲν θυμησαν κορδέλια.

Κ' ἀπὸ τὴν γῆ τῆς μάννας τῶν ἑξοριστῶν νὰ φύγουν
ἐκεῖν' οἱ φιλοπάτριδες, ποῦ γὰ τὴν γῆ μὰς πῆγουν,
ποῦ καταλόγους δημοτῶν
ποτὲ δὲν ἀνεδίφρησαν,
κ' ὅτι σὲ κάλλιας βουλευτῶν
γὰ πεθαμμένους νῆφρησαν.

Εἶπε κ' ἐκείθις κοντὰ
στὸν βλακο-Φασουλή,
κ' αὐτοῦ σ' ἐκεῖνον ἀπαντᾷ
μὲ τόνον ἀραλή.

Βρὲ καλῶς σὸν πατριώτη, βρὲ καλῶς σὸν ἑξοριστοῦ,
ποῦ μὰς ἤλθαν ἐδῶ πέρα
στὴν φιλοστοργον μητρεφά,
νὰ περάσουσι τῆς ζωῆς τῶν τῶς ἡμέρας εὐχαριστοῦς.

Βρὲ καλῶς σὸν μουσαφιρῆ,
ποῦ λὲθ' ἐδῶ νὰ δὴ χαιεῖ
καὶ νὰ πάρη στρέμματα
καὶ νὰ τρέψῃ ψέμματα.

Δὲν μοῦ λὲς σὸν Βουκουρέσι
κἀνε, πατριώτη, ζῶτη;
'Εδῶ πέρα, μουσαφιρῆ,
καλεῖ δυνατὸν ἱσπύρι.

Ἐνας Φοῖβος ἀηφάγος
τὰς ἐπιδερμίδας τρέβει,
κ' ἔρωτᾷ τὸ σκυλόλογι:
πῶς ἀκριβῆνε κ' ὁ πάγος;

Δὲν μοῦ λὲς κ' ὁ Δαχοβάρης,
ποῦναι τώρα κρῶπος Ἀρῆς
καὶ σ' Ἀνατολὴ καὶ Ἀσίαι,
θᾶλθη νὰ μὰς βομβαρδίση;

Εἶδες καὶ τὸ Παρλαμέντο,
ποῦκαινε τὸ φραμμέντο;

Ὁ Πρωθυπουργὸς πιδῶν
κατὰ τῶν Κλωναριδῶν.

Ἰέρασαι δὲ τὸ Παίδι ;
γνώριαι καὶ τὸν Κορωναίη,
καὶ τὸν Μήισο καὶ τοὺς ἄλλους,
ἀνδρᾶς αἰθροειπέλους ;

Εἶδες τόσους ἑλευτεῖος,
κάθε τῆς Βουλῆς ἰσοπᾶν ;
ἐχαρέτησαι αὐτοὺς
τοὺς Μινιότρους μας τοὺς πάνυ,

ποῦ φεραν τῆς δεξιᾶ Κορωναίης καὶ τὸ πούν' στήν Ἀμπατοῖα
καὶ ἔβαιναν τοὺς πρὶν συμμάχους καὶ μᾶς δόξασαν κλωτοῖα
καὶ ἦλθαν καὶ σὺς πενιπτεῖς ἀρον ἀρον στή Γραυτοῖα ;

Εἶδες ἕνα καὶ ἄλλον Δόγη
καὶ τὸν κάθε στυλοπνίστη
καὶ τὸν κάθε φορομητήρη,
ποῦ κερτῆ τὸ στυλολόγη,

καὶ τὸ κάνει μὲς στή λαύρα οὐν κρελλὸ καὶ πηλαλῆ
σὲ πλαταίαι καὶ σὲ δρόμους, καὶ γὰ πάγους καὶ μᾶλῃ ;

Τὸ δουλεύειν τοῦ πάγου καταλόγιος καὶ στήθη
καὶ ἠλεκτροδοθησαν τὰ πλῆθη,
καὶ Κοιτῆς ῥηγορεῖται, Κλωναριδῆς τε καὶ Φέξ,
καὶ ἔβαιν' τὸ γῆρας πλῆθος
πῶς ἀκρίβησι καὶ δ' ἔσθως,
καὶ ἔβαιναν οἱ φρόοι πάλι, καθὼς λέγουσιν, ἐντὶ φέξ.

Τὴν θέλεις τὴν δουλειὰ
στοὺς ῥωμηδοὺς τοὺς μερακλήδους ;
κάτω στήν ἀερογαλιὰ
καὶ μαζέψης πεταλίδες.

Γιαὶ θέλεις γαστροὺς
σάντες καὶ καλὰ καὶ γίγης ;
προσιμότερον ἀργὸς
σὺν Ῥωμαίῳ καὶ μείνης.

Φθάναι ψῆφο νῆχης μόνο
καὶ προστάσαι τοὺς ἐν τέλει,
καὶ ἐν τιμῇ σὲ βεβαίονα
πῶς γὰ πάντα τὸ κωσβέλι
διχῶς κόπο θὰ τὸ τρέψῃ
στοὺς ἀγμάδας τῆς μηγρός.

Μέο τὴν τόση ταμπελιὰ
εἰ τὴν θέλεις τὴν δουλειὰ
καὶ ἄδωκα καὶ σὺ καὶ ῥέβησι ;
κάτω στήν ἀερογαλιὰ
καὶ καλὸν καὶ ψαρσέψης.

Κι' ἔβαν ἀπὸ οὐδὲ καθένας προσπαθήσῃ ψῆφο νῆχῃ,
δὲν θὰ μᾶς παρακαλήσι
καὶ οὐτε θὰ μᾶς ἐνοχλήσι
μὲ γαιῶν παραχαρῆσι, θὰ τῆς πᾶντες μονάχοι.

Ὅταν γίγης νορματάρχης, τότε γάλας ἐπιπλῶς
δὲν θὰ τρέψῃς καὶ ἔγρηξ,
θὰ πηγαίγης ἀρελίδος
καὶ θὰ τῆς καταπατήξ.

Καὶροὺ ποὺ τὸν ὀχιάλιται νῆδῃθῃ μὲς στή μάνα
τῶρα ποὺ νόνομο Στρατοὺς
καὶ βᾶξαι φόρους δυνατοὺς
Βουλῆ γλωσσοκοπένα.

Τῶρα ποὺ γράμματα πολλὰ
συνφρόνεται καὶ ταῖμα,
καὶ ἀνάβουν δῖων καὶ μαλαῖ
μὲ Μάνηχας τούφμα.

Τῶρα ποὺ λέν πᾶς θὰ κλειστοῦν μεγάλα καταστήματα,
τῶρα ποὺ πᾶντες βουλεύεται θὰ πᾶν στήν Ἑγγλιεῖρα,

και νέον' Αστυνομιῶν δ' ἀρχίσουσε συστήματα,
 καὶ ὀρθάνουσαι τῆς πόρειαι σου δ' ἀρίστην νόκτα μέρα.

Καιρὸ ποῦ τὸν ὀθαλέξατε νάλθητε στήν πατρίδα
 καὶ ἀπὸ τὴν γῆν τὴν ἰθνηκὴν νὰ θέλετε μερίδα,
 τώρα ποῦ στήν Ὀμόνοια κάνουν συλλαιλήθριο,
 καὶ ἀπὸ θαρ τρεῖς ἐπιτροπὴ
 πάει τὰ πρέποντα νὰ πῆ
 σὲ φοροβουλευτήριο.

Καιρὸ ποῦ τὸν ὀθαλέξατε νάλθητε στήν πατρίδα
 καὶ ἀπὸ τὴν γῆν τὴν ἰθνηκὴν νὰ θέλετε μερίδα,
 τώρα ποῦ φόρος βλασημοῦν
 καὶ ἄλα τριγῆρω μάς βρωμοῦν
 καθὼς ἐκείνα τὰ πασιὰ τοῦ ἑαυνοστοῦ Σιμάγου,
 και λέγουσι μακάριος ἂν βρῆς κομμάτι πάγου.

Γιὰ δὲς καιρὸ ποῦ ὀμίλεξες ὀδῆρης τοὺς Ρουμάνους,
 και νὰ πλανῶ ἑξόριστος
 καὶ ὀδήματος καὶ ἀγνώριστος
 μέσ' στὰς ἰοστεράνους,
 τώρα ποῦ πάνδημος ἀγγὴ
 παγόνει και ψαράν δαστὰ,
 τώρα ποῦ χάσκουν ὀ Υπουργοὶ
 καὶ ἔχουν τὰ μάχη τους κλειστά.

Καιρὸ ποῦ ὀμίλεξες νάλθητε στήν μάνα τὸν ρητόρων
 τώρα ποῦ μαίνεται λαὸς καιτὰ παντοῖαν φόρων,
 λαὸς ποῦ πίνει τὰ νερά τοῦ κάθε νεροχίτου,
 και δὲς τοῦ Μαραθῶνιου και πάρε τὴν ψυχὴ του.

Και οἷς οἱ τοῦτὴ τὴν γωνιά
 εἰ ὀράβολο γυρῶτε ;
 με τὸν γαῖον τὴν ζῆτανὰ
 παραπολὸ μάς ὀβετε.

Καιρὸ ποῦ τὸν ὀθαλέξατε γαῖας νὰ μάς ζῆτησε,
 καιρὸ ποῦ τὸν ὀθαλέξατε, καυμένοι, νὰ παῖτε
 τὰ φλογισμένα χρώματα τῆς γῆς τῆς μακαρίας,
 μά καὶ ἑξορισμένους
 νὰν ἐδαριστοιημένους,
 ἂν δὲν τοῦ ποῦνε : πλήρωσε και φόρον ἑξορίας.

Τῆς γεωργίας ἀφῆσε... σὰν εἰ θὰ καταλάβῃς
 ἂν τὸν γαῖον τὸν ἰθνηκὸν νὰ συλλάγῃ ματασκάρῃς ;
 Ἄς πῆν τὰ παλγοχώραφα καὶ ἄλα μάς τὰ παλγῆμπελα,
 και πιάσε τὸν Χρηστοπόουλο, και πιάσε τὸν Καράμπελα,
 τοὺς δὲ ἀπολοῦ τοὺς τρομοροῦς,
 τοὺς ἐκμηνημένους,
 ὁποῦ σὲ τοῦτους τοὺς καιροὺς
 θραῦνον δεσμὰ τοῦ γένους.

Ἄν τοῦτον τὸν Καράμπελα και τοῦτον τὸν Χρηστοπόουλο
 δὲν πιάσῃς πρῖν, ἀγαπητέ,
 μήν γίνῃς γεωργὸς ποῖ,
 γιατί τὸν κάθε γεωργὸ τὸν σφάζουν σὰν κοτόπουλο.

Τῆς γεωργίας ἀφῆσε, σὸν βίον τῆς σκαπάνης,
 μή θέλῃς μετὰ ἄλλῃ σου τὰς γαῖας νὰ ληάνῃς.
 Τῆς γεωργίας ἀφῆσε, τίποτα δουλειὰ νὰ λειπῇ...
 θεωρεῖ σὲ Ρωμῆαῖκο κολύμια τὸν ληπῇ.

Τῆς γεωργίας ἀφῆσε και ζῶσου σακαράνα
 τώρα ποῦ γίνεται Σιγατὸς
 και θὰ νομίζεται κοιτὸς
 ὁποιοσ δὲν πίνει νερογῆλ μετὰ γαλόνα πλῆνα.

Τρέξα οἱ Βουλευτήρια
 μεγάλων ἐνοπιῶν,
 τρέξα συλλαιλήθρια
 νὰ δῆς συντεχνιῶν.

Κατῶσταρε και βρόντησε
 μαζί μάς διατόρος,
 ἄλλὰ πρὸ πάντων φρόντισε
 νὰ γίνῃς ψηφοφόρος.

Ὅποιοσ ἑδὼ τὸν Μάμμαων ἀνορτὸς δὲν τὸν λατρεῖται
 σὲ ἄλλῃ τὸν πηγαίνουσε χωρὶς νὰ ἔξη γῆναι,
 καὶ ὁποιοσ κοιτὸς ἑξόριστος γαῖας ἑδὼ γυρῶει
 ἐκείνος γαῖαν ἑλαφρὰν ἂς ἔχη μὰ γὰ πάντα.

Καιρὸ ποῦ τὸν ὀθαλέξατε νάλθητε στήν ἐξορία
 τώρα ποῦ γίνονται τὰ τραμ ἡλωτρινὰ καὶ ἐκείνα,
 καὶ ἐκίλλῃσ' στήν σῆμῃσιν καθίνεσ σὰν ταιμποῦρι
 και θέλει νὰ περῆ τὸ τραμ καὶ ἔμπρὸς ἀπὸ τὸ σῆμῃ του,
 καὶ ἔγὼ τὸ Λασκαράτσειον ἀναπολὸ Δηξοῦρι,
 ὁποῦ καθίνεσ ἤθελε τὸν μῶλο μπερὸς σὲ μῆτη του.

Νὰ πᾶνῃς γαῖος νὰ ζῆτῃς... γαῖα νερὶ μὴ θῆτω,
 καὶ ἔπου καὶ ἂν εἶσαι φάναζε γὰ τὸ Κουβέρνο ζῆτω.

Τιοῦτῶν σὸν ἑξόριστον ὀ ὀβετε τὸ καλοῦ
 περιφραδὸς ὀμίλησε,
 καὶ ἔπειτα τὸν ἐπῆλεσε,
 και ἔαπλωθῆκανε καὶ ὁ δὲ ἀπὸ τὸν ἄμμο τοῦ γηλοῦ.

Και κερμάουσι νομιστάς,
 μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Φραγκῖκος Κατελλόπουλος, ἐμποροεράτης πρώτης,
 σὲ τοῦτον ῥάβεται καθεὶ τῆς μόδας θιασώτης.
 Τὴν ζῆση τοῦ καλοκαιροῦ καὶ ἔγὼ καλὴ τὴν βρῖσκω
 μονάγα γιατί κόβετε κοστούμα σὲ τὸν Φραγκῖκο.
 Μαγεῖται τοὺς πελάτας του και λειβῆται τοὺς δίνει
 και ποῖον ὀλιγο ποῖον πολὸ τὸν κᾶνε φιγουρίνη.
 Διὸ πρὸς τοῦτον σπεύσατε μετὰ πλῆρες τὸ δικασιον...
 ὁδὸς Σιαδίου, κάτῶθεν εἰς τὸ γησῶντ' Ἀραῤῥαῖον.

Ἰακὸβον τοῦ Δραγάση, Λυμιάρχου προσφιλοῦς
 εἰς τοῦ Πειραιῶς τὴν πόλιν και παιδείας δαριλοῦς,
 ὁ μικρὸς ὁ Θανασκῆς μετὰ σπᾶνιὰ του ὄδρα
 πῆρε και τὰ δὲ βραβεία τοῦ Πολυτεχνεῖου τώρα,
 καὶ ἐκρηξῆθη παμψηφεί τῆς μηχανικῆς ἐξεργεί,
 καὶ ὁ Ρωμῆος ἐπιστοῦν τοὺς γεννητορας συχαίρει.

Διὰ πᾶσαν ἐργασίαν ὁ Ρωμῆος θὰ εἶς συστήσῃ
 το λαμπρὸν Ἰστογοραῖον ἑδοσταῖον τοῦ Ἰστοῦ.
 Καὶ ὁ Ρωμῆος ἐκεί πρὸ χρόνον βγάει σφόλο ὀθαλεκτό...
 σὲ τὴν ὁδὸν τοῦ Πραξιτέλου, αὐτῶν ἀρῆμοῦς ὀκτώ.